

วัดมงคลโคธาวาส

ด.มงคลธำมาช อ.บางบัว อ.สมุทรปราการ

ประวัติวัดมงคลโคธาวาส

ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

หลวงพ่อด

วัดนี้ได้เริ่มสร้างในสมัยรัชกาลที่ ๓ ตระกูลของหลวงพ่อบาน (พระครูพิพัฒน์โรกิก) สร้างเอาไว้ (ตามคำบอกเล่าของ หลวงพ่อบาน พุทธเสฏฐ์ ซึ่งเป็นสังฆวิหาริกของหลวงพ่อบาน) เป็นผู้จัดการสร้างครั้งแรก พร้อมด้วยประชาชนผู้มีใจศรัทธา ในตำบลนี้ ได้ช่วยกันจัดสร้างขึ้นเพื่อเอาไว้บำเพ็ญกุศล เพราะจะไปวัดสร้างโคกก็ไกลจากหมู่บ้านหรือว่าจะไป

วัดโคธารามก็ไม่ใกล้สัก เลยจำเป็นต้องสร้างวัดขึ้นในหมู่บ้านของตน เพราะการบำเพ็ญกุศล สะดวกสบายดี จึงทำให้วัดนี้ตั้งอยู่ได้แล้วเจริญด้วย เพราะว่าในสมัยที่สร้างวัดนั้นประตูนํ้า ยังไม่สร้างและถนนก็ยังไม่ได้ตัดมา บ้านคนอยู่เป็นกลุ่มๆวัดนี้ได้ตั้งอยู่ที่ริมแม่น้ำคลองด่าน จัดว่าเป็นที่ข้างลุ่มลึกหน่อย เพราะว่าในเมื่อมีน้ำทะเลขึ้นมากๆท่วมเต็มลานวัดไปหมด ในบางตอนถึงต้องทำสะพานยาวๆ เพื่อเดินไปวัดสะดวกสบาย

เหตุการณ์ในสมัยหลวงพ่อดันเป็นเจ้าอาวาส

หลวงพ่อดันรูปนี้ เป็นคนบ้านคลองนางโง ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ในสมัยที่ท่านเป็นเจ้าอาวาสอยู่นั้น ได้มีพระเถระ ที่ทรงคุณวุฒิหลายรูป อาทิ เช่น

๑. หลวงพ่อบาน (พระครูพิพัฒน์โรกิก)
๒. หลวงพ่อเรือน (เคยเป็นพระอุปัชฌาย์วัดนี้)
๓. หลวงพ่อลา (เป็นหมอมือ หมอน้ำมนต์)
๔. พระอาจารย์อิม
(อาจารย์สอนวิปัสสนาและอาจารย์จุดดงค์)
๕. หลวงพ่อบทอง (พระครูสุจริตรัต)
๖. หลวงพ่อลาว
(มรณะแล้วไม่มีการเนาเปื่อยที่ใดเลย)
๗. พระอาจารย์บัว
๘. พระสมุห์นิม (สมัยเป็นสามเณร)

ขุมประต
วัดมงคลโคธาวาส

ระเบียงพระ

รอยพระพุทธรบาท

วัดมงคลโคธาวาส ได้สร้างขึ้นในสมัย รัชกาลที่ ๓ มาถึงปัจจุบัน นี้ได้ ๑๐๕ ปีเศษแล้ว และพระที่เป็นเจ้าอาวาสเท่าที่จำได้และคนบอกเล่าคือ ก่อนหลวงพ่อดั้นนั้นไม่ทราบแน่ชัดว่า เป็นใครกันแน่ และมีกันมากี่องค์ก็ไม่ทราบ นับตั้งแต่หลวงพ่อดั้น หลวงพ่ทอง (พระครูสุทธธีร) พระครูสิริคุณาธาร (หลวงพ่อบ้า) พระปลัดแวว พระครูชิน ธมฺมโชติ

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๕) ทรงโปรดฯ

เมื่อประมาณต้นปี พ.ศ. ๒๔๕๒ ประตูนํ้าที่กั้นแม่น้ำบางเหี้ยหรือที่เรียกกันในทุกวันนี้ว่า "ประตูนํ้าชลหารพิจิตร" หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าประตูนํ้าคลองด่าน ปิดนํ้าไม่อยู่ แม่นายช่างผู้ชำนาญจะซ่อมสร้างสักเท่าใดประตูนํ้าก็ยิ่งชำรุดอยู่ทุกปี จนกระทั่งข้าราชการในท้องถิ่นแห่งนี้ได้ปรึกษากันและได้นำความขึ้นไปกราบบังคมทูล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชการที่ ๕ ให้ทรงทราบและขอให้พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เสด็จเยี่ยมเพื่อขอตั้งบารมีของพระองค์ท่าน

เพราะในสมัยนั้น พระเจ้าอยู่หัวรัชการที่ ๕ ทรงเป็นพระเจ้าแผ่นดินที่มีเดชานุภาพมาก เมื่อพระองค์เสด็จไป ณ ที่ใด ณ ที่แห่งนั้นจะเป็นที่มีความเจริญทั้งเป็นสิริมงคลแก่พลนิกรและสถานที่เป็นอย่างมาก ซึ่งเมื่อพระองค์ทรงทราบความที่ข้าราชการใหญ่น้อยกราบบังคมทูลเช่นนั้น พระองค์จึงทรงพระมหากรุณาธิคุณรับที่จะเสด็จไปตามความประสงค์ของพลนิกร

นับได้ว่าประตูนํ้าชลหารพิจิตรในทุกวันนี้ เป็นประตูนํ้าที่มีความสำคัญแห่งหนึ่งในสมัยนั้น เพราะพระเจ้าอยู่หัวรัชการที่ ๕ เสด็จทางชลมารค มาประทับอยู่ถึง ๓ วัน และสิ่งที่ชาวบางเหี้ยชาวซึ่งในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นก็คือ พระองค์ได้ทรงเปลี่ยนนาม "ตำบลบางเหี้ย" เป็น "ตำบลคลองด่าน" และเปลี่ยนชื่อ "แม่น้ำบางเหี้ย" มาเป็น "แม่น้ำคลองด่าน" จาก "อำเภอบางเหี้ย" มาเป็น "อำเภอบางบ่อ" จึงนับเป็นนิมิตหมายอันดีที่ชาวบางเหี้ยได้เป็นชาวคลองด่านตราบนานเท่าทุกวันนี้ และนับว่าเป็นโชคอันดี ที่พระองค์ทรงพระกรุณาธิคุณพระราชทานนามให้ด้วยพระองค์เอง โดยพลนิกรมิได้ทูลขอแต่ประการใด ซึ่งสมควรที่คนรุ่นหลังควรระลึกนึกถึงและภูมิใจว่า ครั้งหนึ่งในตำบลบางเหี้ยได้เป็นที่โปรดปรานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในอดีตอันอนุชนรุ่นหลังควรระลึกนึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ไว้ตลอดไปชั่วกาลนาน

ชีวประวัติพระครูพิพัฒน์โรธกิจ (หลวงพ่อบาน)

วัดมงคลโคธาวาส (วัดบางเหี้ยนอก)

ต.คลองด่าน อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ

ประวัติหลวงพ่อบาน อันเป็นที่เคารพนับถือเหนือชีวิตจิตใจของ
ชาวคลองด่านทุกวันนี้ ท่านเป็นพระอาจารย์ชื่อดังที่ใคร่ก็รู้จัก

ในปฏิปทาของท่านเป็นอย่างดี ท่านเกิดที่คลองนางโหลง อำเภอบางเหี้ยน จังหวัดสมุทรปราการ
เมื่อพุทธศักราช ๒๓๖๘ ในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๓)

มีโยมบิดาชื่อ จันทน์ โยมมารดาชื่อ ตาล อาชีพทำป่าจาก

หลวงพ่อบานมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน ๕ คนคือ

๑. นายเทพย์
๒. นายทัต
๓. นายปาน (หลวงพ่อบาน)
๔. นายจันทร์
๕. นางแจ่ม

ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ได้ตราพระราชบัญญัตินามสกุลขึ้นใช้ ลูกหลานของ

หลวงพ่อบานได้ใช้ชื่อของบรรพบุรุษมาตั้งเป็นนามสกุลว่า “หนูเทพย์”

เสื่อหลวงพ่อบาน พิมพ์อ้าปาก

การอุปสมบท

เมื่อตอนเป็นเด็กบิดา มารดา ได้นำไปฝากไว้กับท่านเจ้าคุณศรีศากยมุนี เจ้าอาวาส
วัดอรุณราชวราราม (วัดแจ้ง) เพื่อให้เรียนหนังสือไทย ต่อมาไม่นานเจ้าคุณได้ให้บรรพชา
ตามเนรและในเวลาต่อมาท่านได้สึกจากสามเณรมาช่วยพ่อแม่ประกอบอาชีพทำป่าจากและ
ตัดฟันไปขายเป็นอาชีพประจำ ท่านเป็นผู้มีนิสัยอดทน หนักเอาเบาสู้ ทำให้พ่อแม่เบาใจมาก

เมื่อยังเยาว์ท่านได้ใช้ชีวิตแบบชาวชนบทคนธรรมดา ครั้นเมื่อเติบโตสู่วัยหนุ่ม เริ่มมีจิต
ปฏิบัติอยู่พักหนึ่งในเพศตรงข้ามตามนิสัยปุถุชน วันหนึ่งท่านได้ตัดสินใจไปบ้านสาวคนรัก แต่พอ
ล่วงเข้าก้าวขึ้นบันไดไม้ตะเคียนอันแข็งแรงพลันหลุดออกจากกัน ทำให้ท่านพลัดตกจากบันได
ท่านจึงคิดว่านี่เป็นลางสังหรณ์บอกถึงการสิ้นวาลนาในทางโลกเสียแล้ว เมื่อกลับถึงบ้าน
จึงครุ่นคิดตัดสินใจอยู่หลายวัน ผลที่สุดจึงตัดสินใจจะออกบวช

เมื่ออายุครบบวชจึงได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุ อยู่ที่วัดอรุณราชวราราม โดยมีท่านเจ้าคุณศรีศากยมุนี เป็นพระอุปัชฌาย์ ท่านศึกษาด้านวิปัสสนากรรมฐานรวมถึงไสยศาสตร์ ท่านได้รับการถ่ายทอดจากคณาจารย์หลายองค์จนเชี่ยวชาญ หลวงพ่อปาน ท่านมีความสนใจในทางกรรมฐานเป็นอย่างมาก เพราะกรรมฐานเป็นธรรมพิเศษของพุทธศาสนา เป็นเครื่องชักพอกและถ่ายทอดความคิดเห็นผิดๆของตน อันเป็นพื้นเพของจิตที่มีเชื้อวัฏฏะจมอยู่ภายในให้สูญหายไป และให้คงมีแต่พระธรรม อันเป็นคำสั่งสอนของพระพุทธองค์อยู่ในจิตใจเท่านั้น

กลับสู่บ้านเกิด

หลังจากศึกษาในเรื่องกรรมฐานจนเป็นที่พอใจแล้ว หลวงพ่อปานก็ได้กราบลาท่านเจ้าคุณพระศรีศากยมุนี ผู้เป็นทั้งอาจารย์และเจ้าอาวาสวัดแจ้ง เดินทางกลับมายังวัดบางเหี้ยนนอก อันเป็นบ้านเกิด ในการกลับมาครั้งนี้ได้มีพระภิกษุรูปหนึ่งชื่อ หลวงพ่อเรือน ได้ติดตามมาอยู่กับท่านด้วยซึ่งหลวงพ่อบานกับหลวงพ่อเรือนนี้ท่านชอบไปไหนมาไหนด้วยกันเสมอ

หลวงพ่อบานกับหลวงพ่อเรือนได้ตัดสินใจจนถึง "วัดอ่างศิลา" อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี และได้ฝากตัวเป็นสานุศิษย์ของ "หลวงพ่อด่าง" เจ้าอาวาสวัดอ่างศิลา โดยศึกษาด้านวิปัสสนาธุระ ไสยเวทย์มนต์ต่างๆ จนเชี่ยวชาญและสร้างชื่อเสียงให้หลวงพ่อบานเป็นอย่างมากโดยเฉพาะ "เชี่ยวชาญเครื่อง ซึ่งแกะเป็นรูปเสื่อนั่ง" เมื่อมีความเชี่ยวชาญแล้ว จึงได้อำลาพระอาจารย์ "หลวงพ่อด่าง" มาพำนักอยู่ที่วัดบ้านเกิดตนเอง พร้อมด้วยพระอาจารย์เรือนเพื่อนสหาย ณ วัดบางเหี้ยนอก และดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าอาวาส โดยมีหลวงพ่อเรือนเป็นรองเจ้าอาวาส ซึ่งทั้งสองรูป ได้ปกครองลูกวัด ทั้งด้านการศึกษาและการปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัดมาตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านการปฏิบัติท่านจะอบรมสั่งสอนการปฏิบัติกรรมฐาน ให้แก่พระภิกษุสามเณร ตลอดจนประชาชนพุทธบริษัท ให้รู้จักการนั่งสมาธิเจริญภาวนาเป็นประจำทุกวันมิได้ขาด และตัวท่านก็ปฏิบัติอย่างเคร่งครัดจนพระเณรต้องเคารพยำเกรงท่านเป็นอันมาก

รู้เหตุการณ์ล่วงหน้า

มีอยู่ครั้งหนึ่งเมื่อออกพรรษาแล้ว หลวงพ่อบาน ซึ่งท่านชอบออกเดินธุดงค์วัตร อันถือเป็นกิจวัตรประจำ ซึ่งท่านถือปฏิบัติมาทุกปี และในปีนั้นก็เช่นกัน ได้มีพระภิกษุจากวัดต่างๆ ได้มาร่วมกันที่วัดบางเหี้ยนอก เพื่อออกเดินธุดงค์ไปกับหลวงพ่อบาน ในปีหนึ่งๆ จะมีพระ เณรพากันมารวมตัวกันเป็นจำนวนมาก ด้วยเหตุนี้หลวงพ่อบานเป็นพระที่อาวโสที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ปกครองสงฆ์ในย่านนั้น ประกอบกับท่านมี "เจตปริยญาณ" คือรู้วารจิตของผู้อื่นไม่ว่าใครจะพูดลับหลังท่านอย่างไรท่านรู้หมด

นอกจากนี้ท่านยังมี "อนาคตตั้งสัญญา" คือสามารถรู้เหตุการณ์ในอนาคตเป็นอย่างดี ใครจะเป็นอะไรในอนาคตท่านรู้หมด แต่ท่านไม่บอกให้รู้จริงๆ เพราะท่านกลัวว่าจะเสียใจ อย่างเช่นคราวนี้เช่นกัน ท่านเตรียมตัวจะออกเดินทางจะไปพักที่จังหวัดชลบุรี ซึ่งตามธรรมดา พระที่จะตามหลวงพ่อบานไป ก่อนเดินทางต้องเข้ามาหาหลวงพ่ เพื่อรายงานตัวก่อนทุกอย่าง ค่ ถ้าหลวงพ่บอกมีอะไรให้ไปได้ก็จะออกเดินทางไปได้ แต่ถ้าท่านบอกไม่ให้ไป ก็ไม่ได้ไป และใน ครั้งนี้มีพระอยู่องค์หนึ่งชื่อพระผิว หลวงพ่อบานได้เรียกเข้ามาแล้วท่านก็บอกว่า "คุณเก็บบาตร เก็บกสศ กลับไปวัดเถอะนะ" เมื่อพระผิวได้ยินเช่นนั้น ก็มีความเสียใจเป็นอย่างยิ่ง ถึงกับร้องไห้ ออกมาอย่างไม่มีใคร หลวงพ่อบานเลยกล่าวต่อว่า "อย่าเสียใจไปเลยคุณ กลับไปวัดเถอะ เดินทางไปกับหลวงพ่อมั่นลำบาก องค์อื่นๆที่ท่านไปพระท่านแข็งแรงหลวงพ่อก็คงจะลำบาก จึงให้กลับไปก่อน" พระผิวเมื่อได้ยินหลวงพ่พูดเช่นนั้น ก็จำใจกลับวัดเพราะจะต้องไปกับท่าน ก็ไม่ได้ เนื่องจากไม่มีใครกล้าขัดคำสั่งของท่าน หลังจากที่พระผิวกลับมาถึงวัดได้ ๒ วันเท่านั้น ก็เกิดไข้ทรพิษและได้มรณภาพลงในที่สุด

วาทาสิทธิ์

สมัยหลวงพ่อบานยังมีชีวิตอยู่นั้น ท่านมีความเมตตา ปรารถนาและมีวาทาสิทธิ์ จนเป็นที่ น่าเคารพยำเกรงแก่ประชาชนทั่วไปในละแวกนั้นเป็นอันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเลงเล่น หอย ก.ข. สมัยนั้นมาขอร้องต่อหลวงพ่ แล้วก็ร่ำรวยไปตามๆกัน

หลวงพ่อบานได้มรณภาพด้วยโรคชรา

เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ศก ๑๒๙ (พ.ศ.๒๕๕๓)

ตรงกับวันอังคาร แรม ๙ ค่ำ เดือน ๙ ปีจอ เวลา ๕ ทุ่ม ๔๕ นาที สิริอายุรวม ๘๖ ปี พรรษา ๖๕ ที่วัดมงคลโคธาวาสนั่นเอง ศพของหลวงพ่อบานได้รับพระราชทานเพลิงศพที่วัดมงคลโคธาวาส

ตั้งศพวันพฤหัสบดีขึ้น ๔ ค่ำ เดือน ๕ ปีกุน ศก ๑๓๐

ตรงกับวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๔

และพระราชทานเพลิงศพในวันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔

เสือนหลวงพ่อบาน

พิมพ์หุ่นปาก

ประวัติพระครูมงคลพัฒนคุณ (หลวงพ่อบรรจง เสตวณฺโณ)

เจ้าอาวาสวัดมงคลโคธาวาส
ต.คลองด่าน อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ

สถานะเดิม : หลวงพ่อบรรจง เสตวณฺโณ

สังกัด : มหานิกาย วัดมงคลโคธาวาส

เลขที่ ๑ หมู่ที่ ๑๓ ถนนสุขุมวิท ตำบลคลองด่าน

อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

ชื่อเดิม : บรรจง นามสกุล เหมสมิติ

วัน/เดือน/ปี เกิด : ๑๙ มีนาคม ๒๔๔๐ สัญชาติไทย เชื้อชาติไทย

สถานที่เกิด : ๒๙/๔ หมู่ ๗ ตำบลบางเสาธง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

โยมบิดาชื่อ : นายภู เหมสมิติ โยมมารดาชื่อ : นางจัน เหมสมิติ

อุปสมบทเมื่อ (วัน/เดือน/ปี) : ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๐

ที่วัดเสารงนอก ตำบลบางเสาธง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

พระครูพิทักษ์ธรรมคุณ สังกัดวัดเสารงกลาง เป็นพระอุปัชฌาย์

วิทยฐานะทางการศึกษา

สามัญ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนวัดเสารงนอก

แผนกธรรม นักรธรรมชั้นเอก วัดเสารงนอก

สมณศักดิ์ที่ได้รับพระราชทาน

พ.ศ. ๒๕๓๑ พระครูมงคลพัฒนคุณ

"พระครูสัญญาบัตร เจ้าอาวาสวัดราภรณ์ ชั้นโท"

พ.ศ. ๒๕๓๙ พระครูมงคลพัฒนคุณ

"พระครูสัญญาบัตร เจ้าอาวาสวัดราภรณ์ ชั้นเอก"

ตำแหน่งทางการปกครองที่ได้รับการแต่งตั้ง

พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นรองเจ้าอาวาสวัดมงคลโคธาวาส

พ.ศ. ๒๕๒๐ เป็นรักษาการเจ้าอาวาสวัดมงคลโคธาวาส

พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นเจ้าอาวาสวัดมงคลโคธาวาส

พ.ศ. ๒๕๒๙ เป็นพระอุปัชฌาย์ ประเภทสามัญ วัดมงคลโคธาวาส

พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นเทียบผู้ช่วยเจ้าอาวาส พระอารามหลวงชั้นเอก

วิหาร
หลวงพ่อดโต

คาถาหลวงปู่ปาน วัดมงคลโคธาวาส

ต.คลองด่าน อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ

ตั้งจิตให้เป็นสมาธิ ว่านะโม ๓ จบ

ปรารถนาสิ่งใดก็จะประสบความสำเร็จทุกประการ
สารุ วันทิตะวา สิริสา พุทธังเตชะยัง ธรรมมังเตชะยัง

ปะวะระอะระหัง พิพัฒน์นิโรธกิจ ปุเชมิ
พุทธังประสิทธิกิจจัง สิทธิกัมมัง สิทธิอาจารย์ยะ
ตะถาคะโต จะโยกิจจัง สิทธิลาภัง ภวันตุเมฯ

คาถามหาอำนาจ หลวงปู่ปาน

ตั้งจิตอธิษฐานให้มั่น ว่านะโม ๓ จบ

พุทธเสขโฐ มะหاناถัง

วิณะโก สิงหะนายะกัง

พุทธะสิริสา เตเชนะ

มาระเสนา ปะราชะยัง

ชัยยะ ชัยยะ ภวันตุเมฯ

พุทธโธ พุทธัง นะกันตัง อะระหังพุทธโธ นะโมพุทธายะ

อทธัง อัทโธ นะโมพุ

